

Ataların İzleri II

—
Kişisel
Gelişim
—

**Köklerden
Göklere**

Sabri Salış

 Doğan
novus

KÖKLERDEN GÖKLERE ATALARIN İZLERİ - II

Yazan: Sabri Salış

Editör: Kevser Aycan Ařkım Sarođlu

Düzenleme: Nesibe Erdođan

Hikâyelere can veren: Nazlı Pınar Ünlü

Yayın hakları: © 2024 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.ř.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Ağustos 2024 / ISBN 978-625-6057-02-9

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı ve sayfa uygulama: Taylan Polat

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneřli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.ř.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Ataların İzleri II
Köklerden Göklere

Sabri Salış

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

İçindekiler

Köken Aile Açılımı.....	7
Açılım Sonrası Yaşanan Sınavlar	17
Açılımda Kullanılan ve Kullanılmayan Sözler	20
Bir Çocuk İçin Anne Baba Olabilmek.....	24
Hep Birileri Benim İçin Bir Şey Yapsın	29
Katılımcı Hikâyeleri	31
Bir Temsilci Deneyimi	149

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Köken aile açılımı

Sevgili okur,

İlk kitabım olan, *Ataların İzleri Köken Aile Açılımı* okurdan büyük bir ilgi gördü. Öncelikle hepimize teşekkür ederim. İyi ki varsınız.

Bu toprağın hikâyelerinde paylaşacak çok şey vardı ve ben de kitaplar yazarak bu hikâyeleri anlatmak istedim. Şimdi elinizde tuttuğunuz bu kitap hem ilk kitabın devamı niteliğinde hem de o kitapta yer veremediğim, çok önemli detay konuları bu kitapta anlatmak istiyorum. Bu detaylarda kendinizden parçalar bulacak ve kitabı okurken bile daha iyi bir yaşama doğru adım atacaksınız, buna yürekten inanıyorum.

Öncelikle altını bir kez daha çizmek istediğim şey; *Köken Aile Açılımı* ile *Aile Dizimi* arasındaki farklar. Bu önemli konuya bu kitabımda biraz daha ayrıntılı yaklaşmaya karar verdim. Bunun sebebi *Köken Aile Açılımının Aile Dizimine* oranla **çok daha farklı dokunuşlar yapabilmesi**. *Köken Aile Açılımının* sonuçları itibariyle çok daha kapsamlı ayrıntılar barındırması. Bu nedenle bu ayrımın altını daha kalın çizgilerle çizerek *Köken Aile Açılımının* yarattığı değişimleri daha ayrıntılı anlatacağım bu ikinci kitapta.

Aile Dizimi, üstat Bert Hellinger'in kendi yaşadığı tecrübeler, mesleki eğitimi ve sonrasında yaptığı çalışmalarından elde ettiği tecrübeleri birleştirerek farklı bir form yarattığı bir sistem. Bu sistemin adına Hellinger *Aile Dizimi* adını verdi. Bizim sistemimizde ise amacımız köken ailede yaşanmış olayların, durumların görünür olmasını sağlamak ve çözülmemiş bir olayın çözülmesine katkıda bulunmak.

Dilerseniz uygulayış itibariyle çok büyük farklar arz eden ve sonuçları çok daha önemli yerlere dokunan noktalara biraz daha yakından bakalım.

Aile Diziminde gelen katılımcıya, dizime hangi nedenle geldiği sorulur, onu rahatsız edenin ne olduğu, hangi konuyu çalışmak istediği uygulayıcı tarafından öğrenilir. Sonrasında gelen kişiden alınan bilgilerle olayın derinine inmeye çalışılır. Nerde ne yaşandı, yaşanmış ve çözülmemiş hangi konu şu an katılımcıyı etkiliyor ve içinden çıkamadığı döngüye sebep oluyor. Detaylı bir şekilde uygulayıcı hikâyeye hâkim olur. *Köken Aile Açılımı* ise yani anne, baba, dede, nine veya daha önceki nesillerden bize nasıl bir miras bırakıldığını görselleştirip, buraya bir dokunuş yapma çalışmasıdır.

Ben eğitimimi Almanya'dan aldım. Türkiye'ye gelmeden önce hocalarımın bana söylediği şeydu: "Eğitimi aldın, iyi, hoş ancak Türkiye'ye gittiğinde bu sistem, burada çalıştığın gibi çalışmayacak. Orada konunun derinine inemeyeceksin. Türkiye *Aile Dizimini* oluşturmalsın. Bu bakış açısı aynı zamanda bir başka çalışma alanım olan homeopati konularında da aynı şekilde işliyor. Türkiye olarak farklı bir toplumuz, farklı bir ruhsal yapımız var. Anadolu'nun ruhu farklıdır, her coğrafyanın, Asya'nın, İskandinav ülkelerinin ruhsal yapısı farklıdır. *Aile Dizimi* daha Batı kültürüne göre bir sistem. Oysa ancak burada Anadolu ruhunu canlandırıp ona göre bir sistem oluşturabilirsen ancak derinlere dokunuş yapabilirsin, aksi takdirde çözümler yüzeysel kalır" diyorlardı. O zamanlar durumu pek de anlamamıştım, hatta biraz da öfkelenmiştim. Bu kadar eğitim alıp da Türkiye'ye gidip sadece yüzeysel bir dokunuş mu yapacaktım! Türkiye'ye gelip ilk çalışmalarımı yapmaya başladığımda, bana ne anlatmaya çalıştıklarını çok daha iyi anladım.

Evet, biz farklı bir topluluğuz, farklı bir ruhsal yapımız var. Anadolu'nun kendi dinamikleri, kendi ruhsal bilgeliği var. Örflerimizden, gelenek göreneklerimizden tutun günlük yaşamımıza kadar birçok özelliğimiz Avrupalılardan çok farklı. Böyle olunca meseleye yaklaşımımın da farklı olması gerekiyordu. Sonra kendimi tamamen çalışmanın akışına bıraktım. İçimden nasıl geliyorsa

öyle çalışmaya başladım. Hakikaten ilk çalışmalarımdayken itibaren de sistem mükemmel çalıştı. Bana gelen katılımcı yanıma oturduğu zaman, *Köken Aile Açılımına* neden geldiğini sormam.

Köken Aile Açılımında, katılımcı, uygulayıcının soluna oturur, uygulayıcıyı sağına alır. Böylece bir denge oluşur. Katılımcıların hislerini açması daha kolay olur. Uygulayıcı sağda oturunca katılımcı kendini güvende hisseder, böylece güvenli bir morfogenetik alan (Morfik alan; kolektif bilinç alanı) açma fırsatını da sağlarsınız.

Katılımcı rahat bir şekilde oturur ve ismini tüm gruba hitaben söyler. İsmi söylemesiyle beraber onun aurasından, morfogenetik bilgi alanı dediğimiz alanın bütün bilgileri açılır. Bu tam olarak nasıl gerçekleşiyor kimse bilmiyor. Ancak bilgi aktarımının kesinliğini bu alanda çalışan bütün uygulayıcılar tecrübe eder.

Katılımcı gruba bakarken, bir etki hissettiği kişiyi açılım için temsilci olarak seçer. Temsilci oturduğu yerden kalkar, alana gelir ve durur. Temsilci alana girdiği andan itibaren de etkileşim başlar.

Peki nedir bu Morfogenetik Alan?

Morfogenetik bilgi alanını, bir enerji titreşimi veya bir frekans tarlasına da benzetebilirsiniz. İçi su dolu bir havuz da diyebilirsiniz. Suya girdiğinizde ıslanılırsınız. Bir saunaya da benzetebilirsiniz. Dışarıdan sıcaklığı her ne kadar hissetmeseniz de, sıcaklığın varlığına inanmıyorum desanız da, içine girdiğinizde terlemeye başladığınız gibi, morfogenetik alandaki o enerji de o alana girdiğiniz anda sizi etkilemeye başlar. Temsilci alana girdiği andan itibaren, kimi temsil ediyorsa, onun özeline girmeden, katılımcı hangi konuyu getirdiyse, uygulayıcı o konuyu bilmeden, onun enerjisi ile etkileşime başlar. Bu çeşitli şekillerde olabilir. Öfke, tedirginlik, korku, keder, çaresizlik gibi birçok duygu açığa çıkar. Temsilciler bu duyguları dolu dolu yaşamalıdır. Kendilerini tutmadan. Seçilen temsilci mutlaka yakın ya da uzak geçmişte aynı süreci mutlaka yaşamıştır. Durum Nasrettin Hoca'nın damdan düşme hikâyesi gibidir: Hoca bir gün damdan düşünce etrafına bir kalabalık toplanır. Kalabalık 'aman hekim çağıralım' deyip koşturmaya başlarken Hoca hekim çağırmaya gidecekleri durdurup "Bana doktor değil, damdan düşen birini getirin" der. Du-

rum tam da böyledir. İnsan bir sıkıntı yaşarken ya da bir sorunla karşılaşmışken ailesi ve dostları yanında olabilir, onu teselli edebilir, ancak bir insanın çektiği sıkıntıyı, en iyi daha önce aynı duruma düşmüş kişiler anlayacaktır. Bu sebeple temsilciler tesadüfen seçilmez. Burada tesadüf yoktur.

Temsilciler nasıl içlerinden geldiği gibi duygularını yaşarlarsa bir konuyu da öyle çözerler. Aynı konuya ilişkin sorun kesinlikle temsilcide vardır. Temsilci çekinmeden yaşadığında katılımcının açılımı akışta devam eder.

Morfogenetik bilgi, temsilcinin fizik bedeninde meydana gelen belirtiler aracılığıyla deneyimlenebilir. Baş, göz, diz ağrısı, el, kol bacak uyuşması, titreme, üşüme, güçsüz kalma, çökme isteği veya mide bulantısı şeklinde belirtiler ortaya çıkabilir. Bu görünen durumların hepsi bize bir şey anlatır. Çalışmayı yönlendiren kişinin uzman olması gerekir ki, bütün bu belirtileri doğru yorumlayabilsin. Uygulayıcı bütün alanı her zaman görebilmelidir.

Bir diğer morfogenetik bilgi akışı, temsilcinin içses duymasıyla olur. İçses dediğimiz şey ruhun size konuşmasıdır. O ses karşısındaki kişiye 'sarıl, git onu itekle veya otur' gibi yönlendirmelerde bulunur. İçsesin komutları o an anlamsızca gelse de temsilcinin bunu yapması gerekir. Her hareketin, her mimiğin bir anlamı vardır. Bunları açılımı yapan uygulayıcı sürekli alanda durarak, gözlem yaparak ve dokunarak temsilciden gelen bilgiyi kontrol etmeli, açılımı yönlendirmelidir. Bu çalışma mutlak bir konsantrasyon ve titizlik gerektirir.

Aile Diziminde ise işleyiş farklıdır. *Aile Diziminde* katılımcı doğrudan size niye geldiğini en baştan söyler ve olay kaynağına kadar konuşulur. Kişinin ninesinin yaşadığı bir olay ise, ona göre temsilci kaldırılır. Katılımcı, açık ve net konuşarak bütün hikâyeyi aktardığı için, kimlerin temsilci seçileceği bellidir. Katılımcının niye geldiğini bütün grup öğrenmiş olur. Temsilciler kimi temsil ettiğini bilir. Temsil ettiği kişinin ne yaşadığını ve nasıl bir karakterde olduğunu yaklaşık olarak bilir. Yani daha teknik çalışılır.

Köken Aile Açılımında ise temsilciler, kimi temsil ettiğini bilmez. Bu bilgileri sadece katılımcı bilir. Temsilci alanda durur ve uygu-

layıcı sırtına dokunarak “Kimi veya neyi temsil ettiğini bilecek-
sin” der. Temsilci dokunma etkisi ile temsil ettiği kişinin bilgisine
uyumlanmış olur. Bu dokunuş sayesinde, daha derinlerdeki bilgi-
lere de bir dokunuş sağlanır ve sizden sonra gelen bütün kuşaklar
dahil, bir daha aynı konu karşınıza çıkmaz. Temsilciler kimi tem-
sil ediyorsa içsel olarak bilir; o kişi gibi durur; o kişi olarak konu-
şur ve ana tema neyse onu göstermeye başlar. Bu sebeple *Köken
Aile Açılımını* uygulayacak kişinin ruhsal yapıyı ve ruhsal devini-
mi okuyabilme ve alanda sürekli durarak yönlendirme bilgisine
sahip olması gerekir. *Köken Aile Açılımı* teknik bilmekten ziyade,
Anadolu’dan doğan farklı bir çalışma sistemidir. *Köken Aile Açılı-
mına Aile Diziminin* gelişmiş ruhsal versiyonu diyebiliriz.

Katılımcıya neden geldiği sorulduğunda iki kelime ile ifade
etmesi istenir. Detaylara girmesine müsaade edilmez. Detay bilgi
alanı bulanıklaştırır. Zaten alanda bütün bilgiler mevcuttur. Çoğu
zaman katılımcının bilmediği, hatta ona farklı anlatılan bilgiler de
ortaya çıkabilir çalışma esnasında. Ailenin gizemli bıraktığı bilgi-
lerle çok sık karşılaşabiliyoruz. Bu sebeple konunun iki kelimeyle
anlatılması yeterlidir. Nihayetinde morfogenetik alanda ataları-
nızın yaşanmış bütün bilgileri en ince detayına kadar mevcut. Bu
bilgileri de temsilciler çeşitli şekillerde ifade ederler. Çoğu zaman
katılımcıya neden geldiğini bile sormadan başladığımız açılımlar
oluyor. Temsilcinin söylediklerinden sonra “Bu konular için mi
gelmiştin” diye teyit ediyorum. Katılımcılar onaylıyor. Alanı açıp,
alanın bilgisine güvenebiliyorsanız dışarıdan bilgi almanıza gerek
yok. Katılımcıya temsilciden önce veya sonra sorsanız aynı şeyle-
ri söyler, sadece farklı ifade eder. Katılımcı, “hedeflerime gitmekte
zorlanıyorum, kazanç ve kariyer alanında sıkıntım var” diyorsa,
temsilci; “Ayaklarım ağrıyor, adım atamayacak durumdayım, san-
ki ayaklarıma beton dökülmüş gibi ilerleyemiyorum” der. Duru-
mu farklı bir şekilde ifade etmiş oluyor böylece.

Aile Dizimi açmak daha kolay iken, *Köken Aile Açılımı* yapabil-
mek daha fazla ruhsal bilgi gerektirir. Anadolu binlerce yıldır,
onlarca medeniyete beşiklik yaptığı için çok fazla bilgiyi barındırı-
yor. İlk kitabımda da yazdığım gibi Ana-dolu. Anadolu’nun özüne

bağlanabilirsek on binlerce yılın ruhsal bilgeliğine sahip olabiliriz. Bu konuda önerim kendi uygulamam olan “Anadolu Erenleri” çalışmasına katılmanız. Bu dört günlük Anadolu Erenleri çalışmasında aşama aşama kendi ruhunuza ve Anadolu ruhuna bağlanıyorsunuz. Bu çalışma “Ben bu dünyaya neden geldim” bilgisini aldığınız bir çalışmadır. *Köken Aile Açılımı*ndan farklı bir çalışma sistemi ile ruhsal bilgilere kapı açılır.

*Köken Aile Açılımı*nda, grupta bulunan herkese bir açılım yapılır. İzleyici alınmaz. Böylece alma verme dengesi bozulmaz. Nihayetinde grupta bulunan kişi oturduğu yerden katılımcı sayesinde kendisinde bulunan bir durumu çözmüş olur. Gruptaki herkes açılıma bir katkı sağlamalıdır. Sadece gruptan kendi payına düşeni alıp giderse borçlu durumuna düşer. Herkesin yiyecek getirdiği bir ziyafet sofrası gibi düşünün. Biri sıcak yemek, biri tatlı, biri börek getirerek sofrayı zenginleştiriyor. Sadece paramı verir, karnımı doyurur giderim mantığı bu sofrada sizi sadece borçlu konumuna sokar. Bu borçlu olma hali ilerde travmatik bir olay olarak karşınıza çıkar. Buna uygulayıcıların müsaade etmemesi gerekir. Borçlu giden kişinin vebalini açılımı uygulayan kişi alır. Vebal almaya gerek yok. Temsilci olarak kalkmak istemiyorum diyorsanız, o zaman açılıma gelmenize gerek yoktur. Hazır değilsiniz demektir. Farklı bir çalışma sistemi içinde yer almalısınız.

Aile Dizimi Bert Hellinger’den önce de vardı, fakat Hellinger’le birlikte bir form buldu ve dünyaya duyuruldu, şimdi *Köken Aile Açılımı*na evrilerek daha da derinleşmeye devam ediyor. *Köken Aile Açılımı* daha evrensel ve kozmiktir. Buradaki bilgi daha derinden çalışan bir bilgi. Çalışma alanı, ruha tamamen güvenip teslim olduğunuzda, alandaki bütün bilgileri görebildiğiniz bir sistem. Bu size görsel olarak gelebilir. Genel bilgi de görsel olarak bilgi akışı sağlandığıdır. Benim için de sistem görerek işliyor. Açılım yaparken alanda her şeyi görebiliyorum. Kişiye dokunduğum anda bir fotoğrafa bakar gibi, ekrandan bir film izler gibi olanları izleyebiliyorum. Gördüğümü yine de katılımcının kulağına sorarak teyit ediyorum. Ondan sonra devam ediyorum. Bazen örneğin taciz çalışıyoruz. Bu durumda katılımcının mahremine saygı du-

arak, teyit etmeye gerek duymadan çalışabiliyorum. Yani benim bildiğimi öğrenmesi halinde, zihninde olumsuz bir duyguya sebep olma ihtimalini engelleyerek, konuyu çözebiliyorum. Gördüğüm olay illa doğru olacak diye bir kaide yok. Yine de belirtmeliyim ki yanıldığım olmadı.

Genelde yapamadığımız, içinden çıkamadığımız durumların bizimle alakasız olduğunu veya bizden kaynaklanmadığını düşünürüz. Yaşadıklarımızı başkası yüzünden yaşadığımızı varsayarız. Aslında yaşadığımız her şey bizimle ilgilidir.

Soruna bakmıyor, yüzleşmek istemiyoruzdur. Doktor olmak için ilkokul, ortaokul ve liseyi başarı ile bitirip ardından üniversitede tıp eğitimi almak gerektiği gibi, dünyevi hayatın kuralları açık ve nettir.

Hepimizin bir de tekâmül yolculuğu vardır. Sûfiler, tekâmül yolculuğunun 40 basamaklı olduğunu, 40. basamağın kâmil insan olma mertebesi olduğunu söylerler. Bunun için belirli bir okul yoktur. Yaşadığımız her olay, içinden çıkamadığımız her döngü, aslında bu merteye için aldığımız bir eğitimidir. Biz sadece hayatı farklı algılıyoruz. Çoğu zaman işimize geldiği gibi anlamak istiyoruz. Böyle olunca da kaynağına bakmadığımız için problemi çözmüyoruz.

70 yaşlarında bir katılımcım, üçüncü kez açılıma gelişinde 30 küsur yaşlarında bir oğlu olduğunu, üniversiteyi bitirdiğinden beri çalışmadığını, evde bilgisayardan kalkmadan sürekli oyun oynadığını, odasından dahi çıkmadığını dile getirdi. Oğlunu getirmesini istedim. Delikanlı geldi. Ona neden çalışmadığını, hayata atılmaktan onu neyin alıkoyduğunu sordum. Birçok yere başvurduğunu ancak işe alınmadığını anlattı. Konuşmaya devam ettiğimizde, anladım ki mezun olduğu bölümlerle alakalı işlere başvurmuyordu. Akıllı çocuk nereden ret geleceğini biliyordu. Çocukken ne olmak istediğini sordum. Meğer hedefi futbolcu olmuştmuş. Çok iyi oynadığı için 14-15 yaşlarındayken onu büyük kulüplerden izlemeye gelip, alt yapılarında yer vermek istemişler. Geleceği çok parlak denilmiş. O süreçte babası, bir gün işten eve dönerken, oğlunu sokakta top oynarken yakalıyor ve arkadaşlarının içinde

epey dövüyor. Sonra da futbol oynamasını tamamen yasaklıyor. “Bir daha top oynarken görürsem senin bacaklarını kırarım, okuyacaksın!” diyor. O da okuluna yoğunlaşıyor ve hatta iki üniversite bitiriyor. “Pekâlâ, baban sana engel oldu, tamam, peki hedeflerine gidemedin diye neyi değiştirdin? Ne yaptın kendin için?” diye sorduğumda gelen cevap kendi ifadesiyle “Ama biliyorsunuz babam öyle yapmasa şu an ben dünyaca ünlü...” derken sözünü kestim. “Baban öyle yapmasa, şu an dünyaca ünlü bir futbolcuydun ve bütün dünyada senin adın konuşuluyordu, en iyisi sendin fakat olmadı, peki sen bunu değiştirmek için ne yaptın” diye tekrar sorunca, gözlerime uzun uzun baktı boşluğa bakar gibi. Onunla iki defa *Köken Aile Açılımı* yaptık. Sonrasında bir iş buldu, işyeri çok uzaktaydı. 3 saat gidiş, 8 saat mesai, 3 saat dönüş. Bu onun sınavıydı. Tüm zorluğuna rağmen birkaç sene bu düzende çalıştı. Kanada’da yaşayan bir arkadaşının teklifi üzerine orada bir şirkette koordinasyon elemanı olarak çalışmaya başladı. Dört veya beş sene sonra bana attığı mesajda terfi alarak müdür olduğunu bildirdi. Teşekkür ediyordu.

Bir başka husus olarak, biriktirdiğim tecrübeler ve edindiğim bilgilere dayanarak şunu söyleyebilirim ki; çevrimiçi *Köken Aile Açılımı* yapılmaz. Açılımlar yüz yüze olmalıdır. Katılımcılar orada alanın enerjisini almalı ve onu dışa yansıtmalıdır. Temsilcilerin duygularını sarılarak, dokunarak ifade ettiği gerçeğini unutmayarak, çevrimiçi çalışmada bunun maalesef mümkün olmayacağı gerçeği gözden kaçırılmamalı. Her biri başka bir şehirdeki katılımcıların hisleri doğru olabilir ancak onlar alanda birbirine dokunduğu zaman enerji farklı bir şekilde ilerler. Aksi takdirde şifa süreci havada asılı kalır. Açılım sırasında temsilcilerin duruşları, bakışları, mimikleri, parmağını oynatması gibi, bedenindeki tüm belirtiler bizim için önemlidir. Açılımı açan kişinin çevrimiçi ortamda hepsini görebilmesi mümkün değildir. Çevrimiçi açılım çalışmış kişilerin belirttikleri konuların o seanslarda çözülmediğini gördüm. Kişilerde bir rahatlama hissi bıraksa da asıl konunun çözülmemiş olduğunu fark ettim. Aynı konuları tekrar çalıştırdığımda, katılımcılarımın nasıl bir değişim süreci yaşadıklarını takip edebildim.

Çevrimiçi çalışma zihni rahatlatılabilir ama ruha dokunmuş yapamıyor. Ruha temas etmek için aynı mekân paylaşılmalı. Çevrimiçi açılımlara sıcak bakmıyorum, yine de açılım yapmak isteyen herkesin kendi kararı.

Aile Dizimi eğitimi nasıl olmalı, ne kadar sürmeli, nereden eğitim alınabilir soruları sürekli geliyor. Öncelikle, temel bilgi çevrimiçi verilebilir ancak; devamı yüz yüze olmak zorunda. Maalesef birçok yerden duyuyorum ve görüyorum ki çevrimiçi kurs sertifikaları veriliyor. Eğitim alan kişiler bir defa bile yüz yüze dizime girmeden 'Uygulayıcı Sertifikası' alıyor. Bu çok riskli bir durum. Eğitim veren kişinin de, alan kişinin de ciddi sorumlulukları var. Bir kişinin ruhuna dokunmak çok ciddi bilgi birikimi ve tecrübe gerektirir. Eğitim alan kişiler düzenli olarak kendi hayatlarındaki bütün konuları ana temalarıyla çalışmış olmalı. Bu yaklaşık iki üç sene süren bir eğitim sürecidir. Sonrasında kişinin eğitimcinin yanında *Aile Dizimleri* açması gerekir. Takılmadan rahatlıkla en az beş dizim açmış olmalı ki sertifika almaya hak kazansın.

Sizin için yapılan açılımda, hemen oracıkta sıkıntının bittiği, durumun şifalandığı anlamına gelmez. Açılım sonrası sizin için bir değişim, dönüşüm ve yeniden yapılanma süreci başlar. Bu süreç kendi içinde işler ve bittiğinde sizi küçük bir sınavdan geçirir. Bu sebeple açılım sonrası bir ya da bir buçuk ay kadar açılımda olanları kimseye anlatmamanız gerekir. En güzeli sizin için açılım sonrası her şeyi unutmaktır. Bert Hellinger'in de dediği gibi "Ertesi gün bile çalıştığınız konu dönüşmüş, çözülmüş olabilir." Eğer konuyu zihninizde kurcular, neden sonuç ilişkisi ile anlamlandırmaya çalışırsanız, mesela "Dedem şöyle yapmış, annem de bunu yaptı, bu sebeple bunları yaşadım" gibi hesaplaşmalara girerseniz bir suçlu, bir de mağdur yaratırsınız. O suçu çözmeniz çok uzun zamanınızı alır ve açılımınız da ancak bir o kadar süre sonra dönüşmüş olur.

Açılımınızın detaylarını birilerine anlatmaya çalışırsanız, süreci etkilemiş olursunuz. Babanızın size olan öfkesini çalıştınız ve bunu çözdünüz diyelim. Birkaç gün sonra aslında babanızın size niye şiddet uyguladığını, artık onu anladığınızı ve çözdüğünüzü anlattınız. Arkadaşınız da çocukken siz beraber top oynarken ba-

banızın sizi eve götürüp kemeriyle dövdüğünü hatta üzerinizde sigara söndürmüş olduğunu hatırlattı. Olay gözünüzde canlanır ve tekrardan öfke duymaya başlayabilirsiniz. Çözdüğünüz konu hayatınıza dönebilir. Kendi içinizde açılımda olanlara olduğu gibi rıza gösterirseniz bir süre sonra sizi küçük bir sınavdan geçirir süreci tamamlamanız için.

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Açılım sonrası yaşanan sınavlar

Her açılımdan sonra çalıştığımız konuyu çözüp içinden geçtiğimiz zaman küçük bir sınavımız olabilir. Ancak o sınavı geçtikten sonra, her şeyi arkamızda bırakmış, değişmiş ve dönüşmüş oluruz. Açılım kendi içinde işleyen bir süreç başlatır. Genelde açılımın etkilerini görmek bir veya iki ay sürebilir, ancak bazen de ertesi gün bile sonuç görmek mümkün olur. Bu süreci kendi içimizde yaşamalı, fazla konuşmaya, anlatmaya izin vermemeliyiz.

Geri bildirimler aldıkça, anladık ki açılım sonrası etkiler bazen beklenmedik olabiliyor. Bir katılımcının yaşadığı deneyim şöyleydi:

“Sizinle iş, para, kariyerim konusunda çalışmıştık, bu konu ile ilgili baba konusu açılmıştı ve çözmüştük. Sonrasında babamla çok güzel şeyler yaşamaya başladık. Beni görmeye, benimle gurur duyduğunu söylemeye başladı, neredeyse her gün telefonlaşıyorduk. Bu hiç olmayan bir şeydi ve beni her gördüğünde sevgiyle kucaklıyordu. Ta ki bir gün benim işyerime gelirken bir paket sigara almasını isteyene kadar. Getirince masaya bıraktı ve bana dedi ki: ‘Bunun ücretini bana vermelisin.’ Öfkelendim, kızdım, bağırdım, eski halime dönmüştüm, babamı kırdım. O da bana öfkelendi, iki söz söyledi ve kalkıp gitti. Açılımdan sonra birdenbire işlerim açılmış, para kazanmaya başlamıştım. Babamla aramız bozulduktan sonra işlerimin tekrardan eski haline dönmeye başladığını fark ettim, müşterilerim azalmıştı. Niye böyle oldu şimdi anlayamadım.”

Katılımcıya anlaması gerekeni izah ettim. Bu onun sınavıydı. Her şey yolunda, hiç kimseden yardım almadan, beklentiye girmeden, babası dahil, sırtını kendisine dayayarak kendi yarattığını

büyütebilir, yaşantısının çınarı olabilirdi. Bu sınavı verememişti. Bir babanın görevi çocuğunu büyütmesi, yanında olması, okutması olur, ama okulu bitirdikten sonra çocuk artık kendi ayağının üzerinde durabilmeli, babasından annesinden yardım almadan kendi yaşantısını yönlendirmeli ve kendi tecrübelerini oluşturabilmelidir.

İlahi düzen bambaşka, dünyevi düzen ise bambaşka çalışır. Bir sigara parası bile olsa babadan yardım istemek kazancın ruhuna terstir. Her işyerinin bir ruhu vardır. O zaman işyerin der ki: "Sen nasıl olsa babandan para alıyorsun, o zaman buradan para kazanmana gerek yok." Müşterilerin gider, kazancın düşer, birilerine muhtaç hale gelirsin. Babasına güzel bir hediye alarak onu onurlandırmasını tavsiye ettim. Bir önceki kitabımda anne ve babanın nasıl onurlandırılması gerektiğini yazmıştım.

Bir diğer katılımcının deneyimi de başka bir duruma ışık tutar nitelikte.

"Sizle aşk üzerine çalışmıştık. İlişkilerim devam etmiyordu. Kavgayla ve birbirimizi kırarak ayrılıyorduk. Açılımdan sonra hayatıma bir kişi girdi, çok güzel şeyler yaşıyorduk, sonra aniden öfkelenim, kızdım, kavga ettik ve ayrıldık. Siz bana ilişkilerimin artık sevgi içinde ilerleyeceğini ve büyüyeceğini söylemiştiniz."

Ona, açılımdan sonra küçük bir sınavın olabilir diye söylemiştim, bunu hepimize söylüyorum. Sınavını verememişti. Bir önceki ayrıldığı ilişki karşındakini kırarak, kavga ederek göz yaşlarıyla bittiyse, onları sevgiyle özgürleştirmen gerekir.

"Açılımdan sonra aşk halini yaşadığın hayatına giren kişi, saşarak bitirdiğin eski ilişkilerini, öfkeyle bitirdiklerini sevgiye dönüştürmeni istemiş, özgürleşmeni istemiş. Onun için bir şeyler yaşatmış, ilişkiniz daha derine, daha sevgi dolu bir hale dönüşün diye. Eski ilişkilerinde orada çözmediğin gözyaşını, kırılmaları onun üzerinden çözmeye çalışmışsın. Seni kıran o değil, üzen o değil. Onun üzerinden çözemezsin, orada sevgide kalabilmen gerekirmiş" dedim.

Katılımcıya, 'eski partnerlerden özgürleşme ritüeli' verdim. Siz de kendi sözlerinizle bu ritüeli yapabilir ve eski partnerlerden özgürleşebilirsiniz. Yeni başlayacağınız bir ilişkiye eskileri taşımaz-

sınız. İlişkiye başlarken nasıl ki sevgiyle, aşkla içimiz kıpır kıpır, karnımızda kelebekler uçarak başlıyorsak, ilişki bittiği zaman da aynı şekilde sevgi ile bitirmeliyiz.

Bir ilişki sevgi ile bitmiyorsa, kavga ile bitiyorsa, bilin ki bizi bekleyecek olan ilk ilişki kavga edilecek ilişkidir.

Sevgiyle bitirirsek, bizi bekleyen ilişki bizimle aşk ve sevgi yaşamak isteyen birisidir, bu hep böyle olur, hiçbir zaman değişmez. Ne ekiyorsak, onu biçeriz. Şu anki ilişkiden, yaşantıdan memnun değilsen, geriye dönüp bakmalısın, neler ektin, şimdi neler biçiyorsun? Çiçek ektiysen, fidanlar diktiysen önünde onlar olacak. Çalı ektiysen, şu an içinden geçtiğin çalılar bedenini yırtıyorsa, sana acı veriyorsa, bunu eken de sensin.

Unutma!

Eski Partnerlerden Özgürleşme Ritüeli:

Şimdi eski partnerinizle ilgili ondan özgürleşmeye niyet alın ve şunları söyleyin:

“İyi ki vardın ve yaşantımdaydın
Seninle acı tatlı çok şey yaşadık
Yaşadığımız her şey için teşekkür ederim
Ne yaşadıysak yaşadık ve bitti
Ben bittiğini artık olduğu gibi kabul ediyorum
Ve seni tamamen sevgiyle özgür bırakıyorum
Senin için taşıdığım her şeyden tamamen
Özgürleşiyorum
Böylece ben de tamamen özgürüm.”

Unutulan ne varsa tekrara maruz kalır...

Ataların izlerini sürmek, geçmişe tutunmak değil, köklerimizizi hatırlamaktır. Sanırız ki Őu an alamadığım terfinin, ilerleyemediğim yolun sebebidir atalarım. Kaybettikleri bir toprağın, arkasında durulmamış bir sözün sebebidir sanırız olanlar.

Oysa, yaşanan acı tatlı anların içinden geçerek, yaşananların kıymetini unutmaktır, yolumuzun önünde duran. “Dön bak” der, “senden önce yürünen yollar var, orada can, orada ter var.” “Al hazinesini, al senden önce yolu yürüyenlerin izlerini, unutma” der bize yol.

Çünkü unutulun ne varsa tekrara maruz kalır.

Köklerimize dair bir pencere açın *Köken Aile Açılımı*, bizi biz yapan tüm deneyimlerin toplamıdır. Zenginliğı, hediyesi, gözyaşı, unutulmuş hepsi bize dair, hepsi biz.

Bulduğumuz ve hatırladığımız her adım bizi ileriye taşır, çünkü iz sürerek geçtiğimiz tüm o yollar, deneyimin zenginliğıyle bizi kendi yolumuza hazırlar. Atalarının izinde olduğunu fark etmeden bile, bu kitabı eline almış olabilirsin. Bil ki okuyacakların köklerine dair bir hatırlayış, susuz kalmış anlarına kaynak olacak.

Gülçin Önel

Zeytin Ağacı dizisinin danışmanlarından Sabri Salış, büyük ilgi gören *Ataların İzleri*, *Köken Aile Açılımı* kitabından sonra ikinci kitabı *Köklerden Göklere*, *Ataların İzleri II*de, nasıl köklerimizizi hatırlayacağımızı, hayatımızın bereketini açacağımızı ve özdeğeriimizi kucaklayacağımızı anlatıyor.

Köklerini hatırlayan köklenir, dalları göklere uzar.

